

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/216/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117232114
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117232114.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martinou Brniakovou, v právnej veci žalobcu: Steelmontage s.r.o., so sídlom Bôrická cesta 3047/107, 010 01 Žilina, IČO: 46 873 121, právne zastúpeného: JUDr. Michaela Poláčková, LL.M., advokátka, so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Ľ. Q., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom Š. XXX/X, XXX XX K. Z. V., právne zastúpenému: Mgr. Pavol Karman, advokát, so sídlom Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, o náhradu škody vo výške 11.500,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 9.11.2017, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 9.11.2017 žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 11.500,- EUR spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.500,- EUR od 5.1.2016 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.500,- EUR od 29.3.2016 do zaplatenia a s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.500,- EUR od 31.3.2016 až do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Na odôvodnenie žalobou uplatneného práva uviedol skutkové tvrdenia, podľa obsahu ktorých žalobca vznikol ako obchodná spoločnosť dňa 4.10.2012, pričom z počiatku bol obchodnou spoločnosťou jediného spoločníka - žalovaného, ktorý bol zároveň aj jeho konateľom. V takejto majetkovej a riadiacej štruktúre fungoval žalobca do 3.9.2015, kedy do spoločnosti ako druhý spoločník vstúpil P. D.. K. A. a ten sa stal zároveň aj druhým konateľom. V čase, ktorý je rozhodný pre posúdenie žaloby, za spoločnosť konali dvaja konatelia spoločne a nerozdielne, pričom žalovaný zastával funkciu konateľa do 30.6.2016. Dňa 21.4.2016 žalovaný vo funkcii konateľa žalobcu bez vedomia druhého konateľa vhodil do poštovej schránky účtovníčky žalobcu D. D. U. účtovné doklady, pričom svojvoľne žiadal účtovníčku, aby tieto doklady zaúčtovala do evidencie žalobcu. Jednalo sa o pokladničné bloky a faktúry vystavené žalovaným ako podnikateľom fyzickou osobou: Ľubomír Slotá, IČO: 43 460 747, s miestom podnikania Školská 762/2, 013 01 Teplička nad Váhom vystavené voči žalobcovi. Účtovníčka tieto doklady s vedomím, že za žalobcu konajú obaja konatelia spoločne a nerozdielne, odovzdala druhému konateľovi P. D.. K. H. A. na schválenie. Tento po preštudovaní dokladov zistil, že nesúvisia s činnosťou žalobcu. Činnosti, ktoré v nich boli fakturované, si žalobca neobjednal, a teda tieto faktúry neboli vystavené oprávnené a ich vystavenie voči žalobcovi bolo svojvoľnou činnosťou žalovaného a jednak konanie žalovaného zákon výslovne vylučuje. Konateľ P. D.. K. A. doklady vrátil žalovanému listom z 21.4.2016. Dňa 20.5.2016 konateľ K. A. prevzal dva listy, jednak list žalovaného zo 14.5.2016 označený ako výzva k súčinnosti v prospech fungovania spoločnosti a jednak list žalovaného a jeho matky zo 14.5.2016, v ktorom títo uviedli, že v prípade ak spoločnosť nepodpíše so žalovaným a jeho matkou zmluvu o prenájme sídla

spoločnosti, bude ich súhlas so sídlom spoločnosti zrušený. Týmto konaním žalovaný sledoval zrušenie, likvidáciu a zánik spoločnosti. V tejto súvislosti poukázal žalobca na konanie Okresného súdu Žilina o zrušenie spoločnosti pod sp.zn. 5CbR/136/2016. Dňa 23.5.2016 písomne reagoval konateľ K.. A. na list žalovaného zo 14.5.2016 a upozornil ho, že nekoná v prospech spoločnosti s odbornou starostlivosťou a jeho konaním žalobcovi vzniká škoda. Účtovníčka žalobcu dňa 23.5.2016 elektronicky informovala oboch konateľov, že žalovaný opätovne dňa 21.5.2016 vhodil obálku s účtovnými dokladmi do jej poštovej schránky. Tieto doklady obsahovali pokladničné bloky a ďalšiu faktúru vystavenú žalovaným ako samostatne zárobkovo činnou osobou - podnikateľom voči žalobcovi. Dňa 30.5.2016 konateľ K.. A. po preštudovaní týchto dokladov zistil, že predložené doklady opäť žiadnym spôsobom nesúviseli s činnosťou spoločnosti. Faktúru, ktorú vystavil žalovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba (ďalej len SZČO) za práce voči spoločnosti, jednak spoločnosť neobjednala, a teda bola táto faktúra neoprávnená a jednak bolo vystavenie tejto faktúry svojvoľnou činnosťou žalovaného a jeho konanie zákon výslovne vylučuje. Účtovné a daňové doklady žalobca opätovne žalovanému vrátil. Následným šetrením žalobca zistil, že žalovaný dňa 5.1.2016 z bankového účtu žalobcu v označenom peňažnou ústave vykonal bankový prevod vo výške 2.500,- EUR v prospech bankového účtu s označeným číslom a s uvedením variabilného symbolu platby XXXXXX, ako aj s označením príjemcu - L. Q., čím svojvoľne a neoprávnené odstránil finančné prostriedky žalobcu a znížil tým majetok žalobcu, dôsledkom čoho mu spôsobil škodu. Dňa 29.3.2016 z hotovostných peňažných prostriedkov žalobcu vykonal žalovaný úhradu faktúry č. 02/2016 vo výške realizovanej platby 4.500,- EUR. I v tomto prípade konal na základe svojvoľne vystavenej faktúry žalovaným ako SZČO voči žalobcovi zo dňa 20.3.2016. Platba bola zrealizovaná na podklade výdavkového pokladničného dokladu z 29.3.2016 a príjmového pokladničného dokladu z 29.3.2016, pri vymedzení účelu vystavenia - „úhrada faktúry 02/2016“, ktorý vyhotovil, schválil a podpísal žalovaný, čím svojvoľne a neoprávnené odstránil hotovostné peňažné prostriedky žalobcu a znížil jeho majetok, čo v konečnom dôsledku založilo vznik škody na strane žalobcu. Dňa 31.3.2016 z bankového účtu žalobcu vedeného v peňažnom ústave s označeným číslom vykonal žalovaný prevod vo výške 4.500,- EUR v prospech bankového účtu s označeným číslom, pri uvedení variabilného symbolu platby XXXXXX a pri označení príjemcu - L. Q.. Týmto svojvoľne a neoprávnené odstránil finančné prostriedky žalobcu, čím znížil jeho majetok a spôsobil mu škodu vo výške 4.500,- EUR. Zistené neoprávnené odstránenie finančných prostriedkov žalobcu žalovaným vo funkcii konateľa smerovalo na úhradu neoprávnených faktúr vystavených žalovaným ako SZČO voči žalobcovi. Identifikátory jednotlivých platieb, ktoré žalovaný realizoval, vykazujú zhodu s identifikátormi faktúr, ktorých zaúčtovanie sa žalovaný snažil dosiahnuť vyššie opísaným spôsobom svojvoľne, bez vedomia druhého konateľa, v rozpore so zákonom a na škodu žalobcu evidentne len vo svoj prospech. Žalobca poukázal na úpravu podľa § 135a ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ktorú citoval. Na vznik a zodpovednosť podľa úpravy § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka a úspešné uplatnenie škodového nároku zo strany poškodenej spoločnosti postačí, ak preukáže vznik škody, porušenie povinnosti konateľa a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti konateľa, pričom konateľ je zaťažovaný dôkazným bremenom k preukázaniu okolností vylučujúcich zodpovednosť. Podľa názoru žalobcu sú všetky uvedené prvky tejto zodpovednosti preukázané. Spoločnosti vznikla neoprávneným odstránením jej peňažných prostriedkov škoda, ujma na majetku vo výške 11.500,-EUR tým, že žalovaný bez právneho dôvodu uhradil predmetné faktúry svojvoľne, podnikateľsky neodôvodnene a bez schválenia druhého konateľa a až následne sa snažil tieto fakturácie zaradiť do účtovnej evidencie žalobcu. Tiež je preukázané, že hoci v spoločnosti boli dvaja konatelia, len K.. A. konal v záujme spoločnosti tým, že v mene spoločnosti predmetné faktúry vracal ako neoprávnené, a tým že v mene spoločnosti žiadal žalovaného o vrátenie peňazí zaplatených na úhradu predmetných faktúr. Žalovaný ako konateľ na základe uvedeného nekonal s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti, nedbal na záujmy spoločnosti a uprednostňoval svoje záujmy pred záujmami spoločnosti. Mieru zodpovednosti žalovaného znásobuje fakt, že žalovaný v čase vzniku škody bol a fakticky je stále spoločníkom spoločnosti a takto sám sebe poskytol plnenie v rozpore so zákonom, čím naplnil aj zákonom špecificky vymedzený rozmer zodpovednosti (§ 135a ods. 2 Obch. z.).

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 26.2.2018, ktoré bolo súdu doručené dňa 27.2.2018. Vo vzťahu ku tvrdeniam, ktoré uviedol žalobca v odôvodnení žaloby skonštatoval, že je žaloba v celom rozsahu nedôvodná, je založená na množstve nepravdivých skutočností. Je pravdou, že žalovaný je spoločníkom žalobcu a bol jej konateľom, kým nebol protiprávnym konaním druhého spoločníka zbavený funkcie konateľa. Konanie o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, na ktorom bol zbavený funkcie konateľa, je v štádiu odvolacieho konania pred Krajským súdom v Žiline. Tvrdenie žalobcu vymedzené v žalobe, podľa ktorého všetky úhrady spoločnosti sa vykonávali so súhlasom a po schválení

oboch konateľov nie je pravdivé, pretože takáto prax v spoločnosti zavedená nebola. Zvykom bolo, že akékoľvek účtovné doklady, ktoré mal osobne predkladať účtovníčke bez toho, aby boli parafované alebo nejakým iným osobitným spôsobom potvrdené druhým konateľom. Takto to robil aj druhý konateľ P. D. K. A., ktorý v mene žalobcu vykonal viacero úhrad, ktoré neboli nikdy zo strany žalovaného schválené, pričom ako príklad uviedol žalovaný kúpu leteniek na súkromné účely tohto konateľa, kúpu materiálu na súkromné účely, úhradu faktúr spoločnosti Mikostaving, s.r.o., ktorá bola a je s P. D. K. A. personálne prepojená. Platby, ktoré boli vykonané a sú identifikované v dôvodoch žaloby, žalovaný vykonal v súvislosti s realizáciou stavebných prác žalovaného ako SZČO pre žalobcu a následne tieto práce vyfakturoval voči žalobcovi. Konkrétne sa jednalo o práce na zákazkách v Č., B. a B.. Boli to zákazky, ktoré pre žalobcu dojednal osobne žalovaný, a ktoré žalovaný spolu s viacerými živnostníkmi pre žalobcu aj realizoval. Takto to bolo uskutočňované u žalobcu od jeho samotného vzniku. Žalobca nemal kapacity na to, aby dielo realizoval, preto vždy všetky práce realizoval žalovaný na vlastnú živnosť. Faktúrami č. 1/2016, 2/2016 a 3/2016 fakturoval žalovaný žalobcovi súhrnne sumu 11.500,- EUR. Okrem iného vystavil aj faktúru č. 04/2016 na sumu 9.000,- EUR, ktorá mu zaplatená nebola. Za práce, ktoré pre žalobcu žalovaný vykonal, mu bolo doposiaľ zaplatených 11.500,- EUR. Živnostníkom, ktorí priamo so žalovaným alebo pre neho realizovali práce, vyplatil 11.866,- EUR a tým, že mu dodnes nebola zaplatená zo strany žalobcu faktúra vystavená na sumu 9.000,- EUR, živnostníkom, ktorí pre žalovaného diela realizovali, zaplatil žalovaný viac ako dostal od žalobcu. Na tieto skutočnosti navrhol vypočúť, rovnako ako na skutočnosť realizácie prác živnostníkov pre žalovaného ako svedkov J. P. - vo vzťahu ku faktúre č. 04/2016, F. K. - vo vzťahu ku faktúre č. 01/2016 a č. 02/2016, X. A. - vo vzťahu ku faktúre č. 01/2016, F. B. - vo vzťahu ku faktúre č. 2/2016. Uviedol, že tieto osoby navrhuje vypočúť ako svedkov tiež k tomu, akým spôsobom spolupracovali so žalovaným pri realizácii zákaziek pre žalobcu, ako aj k jednotlivým fakturáciám a úhradám. Žalovaný popieral, že by konal v rozpore so záujmami spoločnosti - žalobcu a že by nevykonával svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou. Práve naopak, ak mala spoločnosť nejaký príjem, resp. zisk, bolo to vždy len zásluhou žalovaného. Žiadnu škodu žalobcovi nespôsobil, naopak škodu spôsobil žalobca žalovanému tým, že mu neuhradil faktúru č. 04/2016. Vždy žalovaný konal v prospech žalobcu, ktorého založil, ale mal snahu ho rozvíjať. Žalovaný učinil vo svojom vyjadrení dôkazný návrh, v obsahu ktorého navrhol pripojiť spisy z konaní, ktoré už sú vedené medzi žalobcom a žalovaným na tunajšom súde.

3. Na vznesenú procesnú obranu reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 14.5.2018, ktoré bolo súdu doručené dňa 17.5.2018. Žalobca poprel tvrdenia žalovaného, podľa ktorých druhý konateľ žalobcu vykonal viacero úhrad v mene spoločnosti a za účelom vyvrátenia nepravdivých tvrdení o realizácii akýchkoľvek platieb druhým konateľom predložil žalobca potvrdenie peňažného ústavu Prima banka, a.s. o držiteľoch platobných kariet a dispozičných práv k bankovým účtom žalobcu vrátane služby internetbanking, pričom z tohto potvrdenia je zrejmé, že disponentmi účtov žalobcu boli v relevantnom čase žalovaný a jeho priateľka T. I.. Žalobca poprel tvrdenia žalovaného, že tento vykonával pre spoločnosť práce ako SZČO z toho dôvodu, že žalobca nemal dostatočné kapacity, ide o nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenie. Žalobca poukázal na skutočnosť pracovno-právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným na základe pracovnej zmluvy, podľa ktorej označené subjekty dojednali pracovné zaradenie žalovaného ako montážneho technika. K výkonu tejto jeho činnosti mal žalovaný v dispozícii aj všetky potrebné technické prostriedky žalobcu, ktoré žalobca obstaral za účelom výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Žalobca všetky tieto technické prostriedky dodnes nemá k dispozícii, a to v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobca zdôraznil, že v rokoch 2014 až 2015 pracovali osoby žalovaným označených subdodávateľov pre žalobcu ako dodávateľia. Dôkazom skutočnosti, že žalobca v roku 2015 disponoval dostatočnými výrobnými a personálnymi faktormi pre realizáciu svojich zákaziek, je preukázaná aj skutočnosťou, že v tomto roku realizoval svoje technicky a finančne najnáročnejšie dielo na zákazke TUBASPOL, s.r.o. v Dubnici nad Váhom a dosiahol tak najvyšší zisk, a to všetko v čase, kedy mal žalovaný pozastavenú činnosť. V tejto časti navrhol žalovaný vykonať dôkaz dopytom na Okresný úrad Žilina, na ktorom dôkaznom návrhu následne netrval, ako vyplýva z č.l. 332. Žalobca však zdôraznil, že podľa jeho informácií v čase od 14.1.2015 až do 14.12.2015 mal podnikateľský subjekt Ľubomír Šlota, IČO: 43 460 747 pozastavenú živnosť. Žalobca ďalej poprel tvrdenie žalovaného, podľa ktorého malo konanie žalovaného za následok zvýšenie zisku spoločnosti, oproti čomu žalobca tvrdil, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného sa spoločnosť žalobcu dostala do krízy, v ktorej sa nachádza doposiaľ. Žalobca poukázal na fakt, že dňa 14.9.2016 žalovaný žalobcovi úplne zmaril vymoženie pohľadávky voči dlžníkovi MULTIHALY SK, s.r.o. za dielo v Č. a v B., a to v momente, kedy spoločnosť svoju pohľadávku už uplatnila na súde a súd voči dlžníkovi vydal a doručil mu platobný rozkaz na zaplatenie dlžnej čiastky 9.006,40 EUR.

Vymoženie existujúcej a dlžníkom uznanej pohľadávky žalovaný zmaril tým, že dlžníkom jednostranne započítal svoju fiktívnu pohľadávku na podklade ďalších fiktívnych faktúr opäť vystavených ním ako SZČO voči spoločnosti. Týmto konaním sa žalovaný voči žalobcovi dopustil protiprávneho konania takej intenzity, že žalobca sa ochrany svojich práv dôvodne domáhal aj prostriedkami trestného práva, pričom vyšetrovaním orgánov činných v trestnom konaní bolo preukázané, že konanie žalovaného zakladá dôvody na začatie trestného stíhania vo veci skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie. Práve práce v Č. a v B., ktoré žalovaný označil ako právny dôvod svojej fakturácie, za ktoré vykonal úhradu, neboli žalobcovi zaplatené. V tejto časti navrhol žalobca vykonať dôkaz oboznámením spisu sp.zn. 38Cb/201/2016 tunajšieho súdu. Žalobca opätovne zdôraznil status žalovaného v relevantnom období aj ako zamestnanca žalobcu v pozícii montážneho technika, pričom činnosti, ktoré žalovaný fiktívne fakturoval žalobcovi na jeho dielach, mal povinnosť pre spoločnosť vykonávať ako zamestnanec na základe pracovno-právneho vzťahu, za ktorý mu prislúcha mesačná mzda. Žalobca zdôraznil, že z dokladov, ktoré vhodil žalovaný do schránky účtovníčky D.. U. dňa 21.4.2016 vyplýva, že ich súčasťou bola i ďalšia faktúra, a to konkrétne faktúra č. 03/2015 na sumu 2.500,- EUR, predmetom fakturácie podľa ktorej boli vykonané stavebné práce na hale v Č. a v B.. K tejto faktúre sa žalovaný vôbec nevyjadril. Žalobca navrhol vykonať dôkaz pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn. 19Cb 257/2016. Ďalej pri právnej kvalifikácii poukázal žalobca na vyjadrenie sa žalovaného k žalobe, podľa ktorého všetky práce realizoval na svoju živnosť. Podkladom fakturácie žalovaného voči tretím subjektom - jeho subdodávateľom bola ústna zmluva, ktorá pokrývala všetky žalovaným realizované práce pre žalobcu vykonané žalovaným ako SZČO. Z tvrdení žalovaného je zrejmé, že tento za právny dôvod úhrad, ktoré vykonal, označuje ústnu zmluvu, ktorú mal uzatvoriť sám so sebou v čase, keď bol na strane jednej výlučným konateľom a spoločníkom žalobcu a na strane druhej bol zároveň SZČO. Spoločnosť takýto právny dôvod popiera, pretože neexistuje. Pokiaľ by takáto zmluva existovala, musela byť mať zachovanú písomnú formu s poukazom na úpravu § 132 ods. 2 Obch. z.. Nedodržanie tejto písomnej formy by u označenej zmluvy zakladalo záver o jej absolútnej neplatnosti. Žalobca uviedol, že neexistuje žiaden obchodno-právny záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako SZČO. Úhradou fiktívnych faktúr konal žalovaný proti záujmom žalobcu, ktorého bol konateľom a miesto toho konal v prospech fakturujúcej osoby, ktorou bol on sám - živnostník. Žalovaný v postavení konateľa žalobcu rozhodol o úhrade ním vystavených faktúr bez toho, aby pre ich úhradu existoval relevantný dôvod. Výlučne protiprávnym konaním žalovaného vznikla spoločnosti škoda, keď porušil žalovaný svoje fiduciárne povinnosti konateľa a medzi vznikom škody a jeho protiprávnym konaním je preukázaná príčinná súvislosť, pretože bez realizácie úhrad predmetných faktúr žalovaným by žalobcovi škoda v tejto výške nevznikla. Medzi žalovaným a žalobcom nebola uzavretá zmluva o výkone činnosti konateľa, a preto sa výkon a pôsobnosť žalovaného primerane upravuje ustanoveniami mandátnej zmluvy v zmysle § 66 ods. 6, § 566 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Žalobcom je preukázané, že žalovaný konal v rozpore so záujmami mandatára, a to keď si bez právneho dôvodu uhradil vo svoj prospech faktúry, a to navyše v čase a v situácii, kedy mal preukázateľnú vedomosť o tom, že dlžník MULTIHALY SK, s.r.o. spoločnosti nezaplatil. Ani v tejto situácii žalovaný spoločnosti - žalobcovi peniaze nevrátil, naopak potom ako si spoločnosť začala svoj nárok voči dlžníkovi uplatňovať, žalovaný tento nárok zmaril a súčasne dal žalobcu zrušiť. Žalovaný konal neodborne a svojím nesprávnym postupom spôsobil žalobcovi škodu. Jeho konanie nebolo v záujme spoločnosti a v záujme druhého spoločníka, čím porušil povinnosť vykonávať funkciu konateľa s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ ide o postavenie mandatára platí, že činnosť, na ktorú sa zaviazal, musí vykonávať s odbornou starostlivosťou podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré pozná alebo musí poznať, pričom na tomto mieste poukázal žalobca na rozsudok NS SR sp.zn. 3Obo/186/2007. Žalobca tiež navrhol vykonať dôkaz oboznámením pripojených spisov sp.zn. 19Cb 257/2016 a sp.zn. 18Cb 127/2016. Tak isto navrhol pripojiť spis Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 2Cpr/5/2016 (tu bez bližšej konkretizácie sporných skutkových okolností, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie vo veci a majú byť vykonaním tohto dôkazu ozrejmene) a pripojením spisu OR PZ Ž.: ČVS:H.-V.-I.-XXXX a ČVS:H.-XXXX/ZO/ZA-XXXX. Žalobu navrhol zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania. Na pojednávaní dňa 5.6.2018 na základe výzvy súdu v nadväznosti na úpravu § 150 ods. 2 CSP žalobca pri identifikácii konania žalovaného pri realizácii jeho kompetencie konateľa, kedy na jeho strane absentovala odborná starostlivosť v zmysle tvrdení žalobcu, žalobca uviedol cestou právneho zástupcu, že pokiaľ žalovaný zrealizoval úhrady v zmysle prevodov a pokladničného dokladu, tak ako sú identifikované v písomnom vyhotovení žaloby, o realizácii týchto úhrad rozhodol sám bez vyjadrenia sa ďalšieho konateľa, teda v rozpore so zapísaným spôsobom konania /č.l. 205/. Žalovaný okrem osôb jeho subdodávateľov navrhol v konaní vykonať dôkaz výsluchom svedka D.. V. Š. k otázke realizácie prác pre neho subjektom žalobcu a úhrady týchto prác a na rovnaké okolnosti navrhol vypočítať aj osobu konateľa subjektu MULTIHALY.SK s.r.o. Žalobca cestou štatutárneho zástupcu

žalobcu p. K. A. navrhol vykonať dôkaz oboznámením časti zápisnice o priebehu mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 9.9.2016. Rovnako cestou právneho zástupcu na tomto pojednávaní žalobca upresnil svoj dôkazný návrh vo vzťahu k spisovému materiálu vyšetrovacieho orgánu vymedzením väzby na znalecký posudok, ktorý by sa mal v prejednávanej veci nachádzať a mal by preukazovať, že medzi žalobcom, kupujúcim prostredníctvom žalovaného a subjektom MULTIHALY.SK, s.r.o. malo dôjsť ku započítaniu fiktívnych faktúr, čo je tvrdenie a dôkaz, ktorým žalobca reaguje na vznesenú procesnú obranu žalovaného. Žalobca uviedol, že fakt, že zákazníci žalobcu, a to MULTIHALY.SK, s.r.o. a p. Š. uhradili faktúry žalobcu, nie sú dôkazom o žalovaným tvrdenom pozitívnom konaní žalovaného v prospech žalobcu. Konkrétne vo vzťahu ku subjektu MULTIHALY.SK, s.r.o. sa žalovaný nesprával tak, aby žalobcovi vznikol prospech vo vzťahu ku tomuto zákazníkovi, ale naopak, započítal fiktívne faktúry na zníženie ceny fakturovaných prác voči tomuto subjektu. P. Š. síce žalobcovi zaplatil, ale s odstupom času žiadal od žalobcu vrátiť cca 2.600,- EUR. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného, že bez fakturovaných prác žalovaného by žalobca nemohol fakturovať práce svojim zákazníkom MULTIHALY.SK, s.r.o. a p. Š.. Opätovne žalobca zdôraznil, že žalovaný bol zamestnaný ako na výkon montážnych prác /č.l.208/, za ktorý výkon poberal mzdu. Svojím konaním žalovaný zisk žalobcu znížil. Znižovanie zisku žalobcu nie je konaním, ktoré by bolo na prospech žalobcu. Nakoniec žalobca poukázal na fakt, že konanie žalovaného výslovne zakazuje aj zákon, a to ustanovením § 136 Obchodného zákonníka o zákaze konkurencie vzťahujúceho sa na konateľa, konkrétne ustanovenie § 136 ods. 1 písm. a/ Obchodného zákonníka.

4. Žalovaný na pojednávaní dňa 5.6.2018 vo vzťahu k návrhu na výsluch svedkov - subdodávateľov žalovaného uviedol, že tento dôkazný návrh smeruje práve ku skutočnosti, aby títo svedkovia potvrdili, aké práce na akých zákazkách a v ktorých lokalitách sa vykonávali a v nadväznosti na to žalovaný preukáže, že išlo práve o tie práce, ktoré fakturoval žalobca tretím osobám a tieto tretie osoby potvrdia, že im boli tieto práce zaplatené.

5.Podľa Článku 8 CSP /Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP/: Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

6.Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP: Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

7.Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

8.Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

9.Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

10.Podľa § 135a ods. 1, 2, 3, 4 Obchodného zákonníka: Konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy

jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že

- a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,
- b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a.

Konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Konatelia nezodpovedajú za škodu spôsobenú spoločnosti konaním, ktorým vykonávali uznesenie valného zhromaždenia; to neplatí, ak je uznesenie valného zhromaždenia v rozpore s právnymi predpismi, spoločenskou zmluvou alebo stanovami alebo ak ide o povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Ak má spoločnosť zriadenú dozornú radu, konateľov nezbavuje zodpovednosti, ak ich konanie dozorná rada schválila.

Dohody medzi spoločnosťou a konateľom, ktoré vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť konateľa, sú zakázané; spoločenská zmluva ani stanovy nemôžu obmedziť alebo vylúčiť zodpovednosť konateľa. Spoločnosť sa môže vzdať nárokov na náhradu škody voči konateľom alebo uzatvoriť s nimi dohodu o urovaní najskôr po troch rokoch od ich vzniku, a to len ak s tým vysloví súhlas valné zhromaždenie a ak proti takémuto rozhodnutiu na valnom zhromaždení nevznesie do zápisnice protest spoločník alebo spoločníci, ktorých vklady dosahujú 10% výšky základného imania.

11.Podľa § 136 ods. 1 písm. a/, ods. 2, ods. 3 Obchodného zákonníka: Pokiaľ zo spoločenskej zmluvy alebo stanov nevyplývajú ďalšie obmedzenia, konateľ nesmie:

- a) vo vlastnom mene alebo na vlastný účet uzavierať obchody, ktoré súvisia s podnikateľskou činnosťou spoločnosti,

Porušenie odseku 1 má dôsledky ustanovené v § 65.

Spoločenská zmluva alebo stanovy môžu určiť, v akom rozsahu sa zákaz konkurencie vzťahuje aj na spoločníkov.

12.Podľa § 132 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka: Ak má spoločnosť jediného spoločníka, vykonáva tento spoločník pôsobnosť valného zhromaždenia. Rozhodnutie jediného spoločníka urobené pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia musí mať písomnú formu a musí ho podpísať, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak ide o rozhodnutie podľa § 125 ods. 1 písm. e), f), i), j) a ods. 2, pravosť podpisu jediného spoločníka na tomto rozhodnutí musí byť úradne osvedčená.

Zmluvy uzatvorené medzi spoločnosťou a jej jediným spoločníkom, ak tento spoločník súčasne koná v mene spoločnosti, musia mať písomnú formu.

13.Podľa § 65 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka: Ustanovenia o jednotlivých spoločnostiach určujú, ktoré osoby a v akom rozsahu podliehajú zákazu konkurenčného konania.

Spoločnosť je oprávnená požadovať, aby osoba, ktorá tento zákaz porušila, vydala prospech z obchodu, pri ktorom porušila zákaz konkurencie alebo previedla tomu zodpovedajúce práva na spoločnosť. Tým nie je dotknuté právo na náhradu škody.

14.Podľa § 3 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka: Platnosť právneho úkonu nie je dotknutá tým, že sa určitej osobe zakázalo podnikať alebo že určitá osoba nemá oprávnenie na podnikanie.

Osoba, ktorá bez oprávnenia na podnikanie vykonáva túto činnosť, a osoby, ktoré túto činnosť uskutočňujú v jej mene a na jej účet, zodpovedajú za škodu, ktorú tým spôsobili. Tým nie je dotknutá ich zodpovednosť podľa osobitných predpisov.

15.Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16.Podľa § 456 Občianskeho zákonníka: Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17.Podľa § 457 Občianskeho zákonníka: Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka: Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19.Medzi stranami sporu boli v konaní nesporné nasledovné skutkové okolnosti: Realizácia nasledovných platieb:

- platba zo dňa 5.1.2016 realizovaná bezhotovostne z prostriedkov žalobcu v sume 2.500,- EUR pod variabilným symbolom VS: XXXXXX, s označením príjemcu ako L. Q.,
- platba zo dňa 29.3.2016 realizovaná z hotovostných prostriedkov žalobcu s vymedzením účelu platby v sume 4.500,- EUR ako „úhrada faktúry č. 02/2016“,
- platba zo dňa 31.3.2016 realizovaná bezhotovostne z prostriedkov žalobcu v sume 4.500,- EUR pod variabilným symbolom VS: XXXXXX, pričom v prípade všetkých týchto troch platieb išlo o platby zrealizované v prospech žalovaného, skutočnosť samotného vystavenia faktúry č. 02/2016, s dátumom vyhotovenia faktúry 20.3.2016, s dátumom splatnosti 30.3.2016 za plnenie vymedzené ako vykonané práce na prístrešku v B. s fakturovanou sumou 4.500,- EUR dodávateľom - žalovaným na odberateľa - žalobcu, č. 03/2016 s dátumom vyhotovenia faktúry 31.3.2016, s dátumom splatnosti 10.4.2016 pri vymedzení fakturovaného plnenia ako vykonané práce na hale v Č. a B. v sume 4.500,- EUR, vystavená dodávateľom - žalovaným na odberateľa - žalobcu a č. 01/2016 s dátumom vyhotovenia faktúry 3.1.2016 a s dátumom splatnosti 30.1.2016, pri vymedzení fakturovaného plnenia ako vykonané stavebné práce na zateplení na hale v Č. v sume 2.500,- EUR dodávateľom - žalovaným na odberateľa - žalobcu, skutočnosť samotného vystavenia faktúr dodávateľom - žalobcom na odberateľa - V. Š. pod č. OF2016/002 s dátumom vystavenia 15.3.2016 a s dátumom splatnosti 22.3.2016 za vykonané stavebné práce na úprave a rekonštrukcii prístrešku podľa priloženého súpisu prác v sume 15.738,- EUR, faktúry vystavenej žalobcom na odberateľa V. Š. pod č. OF2016/003 s dátumom vystavenia 13.4.2016, s dátumom splatnosti 27.4.2016, s fakturáciou plnenia demontáž, oprava a náter regálového systému o výmere 220 m v sume 9.741,60 EUR a úhrada týchto faktúr, samotná skutočnosť vystavenia faktúr č. OF 2016/001, vystavená dňa 2.2.2016, splatná dňa 16.2.2016 za montážne práce na zateplení hál v Č. a v B. v sume 3.729,- EUR, č. 2015/008 vystavená dňa 29.10.2015, splatná dňa 12.11.2015 za montážne práce na zateplení haly v Č. v sume 5.972,40 EUR a č. 2015/007 vystavená dňa 1.10.2015, splatná 22.10.2015 za prevedené stavebné práce vrátane projektovej dokumentácie na sumu 480,- EUR, všetky tri naposledy uvedené faktúry vystavené žalobcom ako dodávateľom na subjekt MULTIHALY.SK, s.r.o., ďalej samotná skutočnosť vystavenia faktúr dodávateľa X. A. na odberateľa - žalovaného č. 02/2016 s dátumom vystavenia dňa 31.3.2016, s vymedzením fakturovaného plnenia ako vykonané stavebné práce na zákazkách v Č. a v B. v sume 2.165,- EUR, faktúry dodávateľa F. B. na odberateľa - žalovaného č. 2/2016 s dátumom vystavenia dňa 24.3.2016, za zväračské práce na prístrešku v B. v sume 1.815,- EUR, č. 01/2016 vystavenej dodávateľom X. A. na odberateľa - žalovaného za vykonané stavebné práce na prístrešku v B. v sume 3.116,- EUR s dátumom vystavenia 30.3.2016, faktúry dodávateľa F. K. na odberateľa - žalovaného č. 01/2016 za vykonané stavebné práce na prístrešku v B., vystavenej 24.3.2016 na sumu 2.620,- EUR a faktúry č. 04/2016 dodávateľa J. P. na odberateľa - žalovaného, vystavenej 15.4.2016 za vykonané stavebné práce - montáž regálov v B. v sume 2.150,- EUR a realizácia úhrad vykonaných žalovaným v prospech J. P. v sume 2.150,- EUR ako úhrada faktúry č. 04/2016 z 15.4.2016, v prospech F. K. ako úhrada faktúry č. 01/2016 v sume 2.620,- EUR z 24.3.2016, v prospech F. B. ako úhrada faktúry č. 02/2016 v sume 1.815,- EUR z 24.3.2016, v prospech X. A. ako úhrada faktúry č. 01/2016 v sume 3.116,- EUR dňa 24.3.2016, skutočnosť k momentu meritórneho rozhodnutia právoplatného zastavenia konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 5CbR/136/2016 o zrušenie žalobcu.

20. Z verejne dostupného obchodného registra vedeného Okresným súdom Žilina z oddielu S.r.o., vložka č. 57503/L vyplýva, že odo dňa 4.10.2012 do 2.9.2015 mal žalobca registrovaný spôsob konania navonok tak, že za spoločnosť koná konateľ vždy samostatne tak, že k napísanému alebo vytlačenému názvu spoločnosti pripojí svoj podpis. Od 3.9.2015 mal žalobca registrovaný spôsob konania menom žalobcu tak, že za spoločnosť konajú konatelia vždy spoločne a nerozdielne tak, že k napísanému alebo vytlačenému názvu spoločnosti pripoja svoje podpisy. Žalovaný bol konateľom žalobcu od 4.10.2012, teda od vzniku žalobcu do 30.6.2016. Na tomto mieste odôvodnenia súd uvádza, že zodpovednosť podľa § 135a Obchodného zákonníka dopadá i na bývalých konateľov obchodnej spoločnosti, pri relevantnosti statusu osoby ako konateľa v čase, kedy malo ku konaniu škodu zakladajúcemu dôjsť. V nadväznosti na to súd vychádza zo záveru, že je žalovaný pasívne vecne legitimovaným subjektom v

tomto konaní i napriek skutočnosti, že k momentu meritórneho rozhodnutia v tejto veci už status konateľa žalobcu nemal. Od 28.8.2015 sa konateľom žalobcu stal P. D.. K. A. a od 1.7.2016 sa konateľom žalobcu stal P. A., E..F... Žalovaný bol spoločníkom žalobcu od jeho založenia, teda od 4.10.2012 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci sp. zn. 19 Cb 257/2016, meritórne rozhodnutie v ktorej veci o vylúčení žalovaného ako spoločníka žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňa 8.9.2018. Od 3.9.2015 sa stal spoločníkom žalobcu aj F. D.. K. A..

21. Žalobca v konaní uplatnil právo na náhradu škody voči žalovanému tvrdiac, že žalovaný bez právneho dôvodu uhradil z prostriedkov žalobcu faktúry č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016, tak ako sú identifikované vyššie svojvoľne, podnikateľsky neodôvodnene a bez schválenia druhého konateľa a až následne sa snažil tieto fakturácie zaradiť do účtovnej evidencie žalobcu. Nekonal ako konateľ s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami žalobcu, uprednostnil svoje vlastné záujmy pred záujmami žalobcu, sám sebe poskytol plnenie v rozpore so zákonom, čím naplnil aj špecificky vymedzený rozmer zodpovednosti podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka. Práce, ktoré vyúčtoval žalovaný žalobcovi predmetnými faktúrami, si žalobca u žalovaného ako u samostatne zárobkovo činnnej osoby (ďalej len SZČO) neobjednal. Žalovaný ako zamestnanec žalobcu bol zodpovedný za výkon práce montážneho technika. V rokoch 2014 až 2015 boli subjekty, ktoré žalovanému fakturovali výkony prác ako SZČO, dodávateľmi samotného žalobcu. Žalovaný mal v čase od 14.1.2015 do 14.12.2015 pozastavenú činnosť SZČO a pokiaľ žalovaný tvrdil ústne zmluvy na výkon činností pre žalobcu, absentuje u nich s poukazom na úpravu § 132 ods. 2 Obchodného zákonníka písomná forma a takéto ústne zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Žalobca vymedzil postup žalovaného, pri ktorom absentovala odborná starostlivosť žalovaného ako konateľa tak, že o realizácii úhrad faktúr č. 01/2016, č. 02/2016 a č. 03/2016 rozhodol žalovaný bez vyjadrenia ďalšieho konateľa žalobcu, teda v rozpore so zapísaným spôsobom konania žalobcu v obchodnom registri /č.l. 205/. Žalobca na prvom pojednávaní poukázal na fakt, že konanie žalovaného výslovne zakazuje aj zákon podľa § 136, a to konkrétne podľa § 136 ods. 1 písm. a/ Obchodného zákonníka.

22. Pri takomto vymedzení základu žalovanej pohľadávky bolo obsahom dôkaznej povinnosti žalobcu v tomto konaní preukázať hmotno-právne predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu predstavovanú samotným vznikom škody v uplatnenej výške, porušením povinnosti žalovaného ako konateľa a príčinnou súvislosťou medzi vzniknutou škodou a porušením povinnosti žalovaného ako konateľa. Zodpovednosť podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka je osobitným druhom zodpovednosti upraveným v označenej právnej norme, vo vzťahu ku ktorej zodpovednosti sa všeobecná úprava zodpovednosti podľa § 373 a nasledujúce Obchodného zákonníka aplikuje, len pokiaľ o ide o otázku, úprava ktorej v ustanovení § 135a Obchodného zákonníka absentuje. Zodpovednosť podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorá hmotno-právna úprava bola v prejednávanej veci súdom aplikovaná pri právnom posúdení na žalobcom tvrdený skutkový stav, je objektívnou zodpovednosťou nezávislou na zavinení. Táto zodpovednosť je založená na prezumpcii porušenia povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Z takejto hmotno-právnej úpravy vyplýva, že v konaní o náhradu škody podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka je dôkaznou povinnosťou žalobcu preukázať vznik škody spôsobenej porušením povinnosti konateľa a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti konateľa, pričom samotné porušenie povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti je zákonom predpokladané a dôkaz opaku je na konateľovi (v prejednávanej veci na žalovanom ako na bývalom konateľovi), ktorý musí preukázať, že konal s odbornou starostlivosťou, v dobrej viere a v súlade so záujmami spoločnosti. Z uvedeného vyplynulo ťažisko dokazovania súdu vo veci, v rámci ktorého sa súd vzhľadom na obsah procesnej obrany žalovaného primárne zaoberal hodnotením, či žalovaný preukázal alebo nie, že svoje povinnosti konateľa neporušil a teda, či úspešne vyvrátil zákonom prezumovaný predpoklad porušenia jeho povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti. V tomto smere vykonal súd na návrh žalovaného dokazovanie výsluchom svedkov E. J., X. A.E., F. K., J. P., F. B. a V. Š., oboznámením listinných dôkazov: faktúr vystavených X. A. č. 02/2016, F. B. č. 2/2016, X. A. č. 01/2016, F. K. č. 01/2016, J. P. č. 04/2016 a dokladmi o úhradách realizovaných žalovaným v prospech J. P. v sume 2.150,- EUR ako úhrada faktúry č. 04/2016, žalovaným v prospech F. B. v sume 2.620,- EUR ako úhrada faktúry č. 01/2016, žalovaným v prospech F. B. v sume 1.815,- EUR ako úhrada faktúry č. 02/2016, žalovaným v prospech X. A. v sume 3.116,- EUR ako úhrada faktúry č. 01/2016, dokladmi o realizácii úhrad podľa č.l. 199 a 200, faktúrami vystavenými žalobcom na odberateľa V. Š. č. 0F2016/002 a č. 0F2016/003 a dokladmi o ich úhradách podľa č.l. 187 a 188 a faktúrami subjektu žalobcu vystavenými na odberateľa MULTIHALY.SK, s.r.o. č. 0F2016001, č. 2015/005, 2015/007 a

dokladmi o realizácii úhrad, tak ako sú v spise na č.l. 192 až 194, pričom u dokladov z č.l. 192 a 194 je odkaz na spisovú značku 38Cb 201/2016, ktoré dôkazy súd vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP. Súd po uvedenom vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sa žalovanému nepodarilo v tomto konaní spoľahlivo a jednoznačne preukázať, že pri tvrdenom dojednávaní ústnych zmlúv medzi žalobcom konajúcim prostredníctvom konateľa žalobcu - žalovaného na jednej strane a žalovaným ako SZČO na druhej strane a pri následnej úhrade faktúr č. 01/2016,02/2016 a 03/2016 ako sú identifikované vyššie, konal ako konateľ žalobcu s odbornou starostlivosťou. Z predložených faktúr tretích subjektov, tak ako sú v spise na č.l. 89 až 93, vyplýva v konaní stranami nerozporovaná skutková okolnosť realizácie týchto plnení tretích osôb pre žalovaného po 3.9.2015 (konkrétne plnenie svedka X. A. podľa faktúry 02/2016, je vyúčtované faktúrou s dátumom vyhotovenia 31.3.2016, plnenie svedka F. B. podľa faktúry 2/2016 je vyúčtované faktúrou s dátumom vyhotovenia 24.3.2016, plnenie svedka X. A. podľa faktúry č. 01/2016 je vyúčtované faktúrou s dátumom vystavenia 30.3.2016, plnenie svedka F. K. podľa faktúry 01/2016 je vyúčtované faktúrou s dátumom vyhotovenia 24.3.2016 a plnenie svedka J. P.A. podľa faktúry 04/2016 je vyúčtované faktúrou s dátumom vyhotovenia 15.4.2016). Pri zohľadnení tejto skutočnosti, ktorá nebola v konaní sporná, ďalej skutočnosti, že označení svedkovia ani žalovaný ako SZČO neboli platcami DPH a v spojení s tým pri zohľadnení právnej úpravy vyplývajúcej zo zákona č. 431/2002 Z.z. O účtovníctve (§ 10 ods. 2, podľa ktorého účtovná jednotka je povinná vyhotoviť účtovný doklad bez zbytočného odkladu po zistení skutočnosti, ktorá sa ním preukazuje, a to tak aby bolo možno určiť obsah každého jednotlivého účtovného prípadu spôsobom podľa § 8 ods. 5) súd konštatuje, že v čase, kedy v zmysle zápisu žalobcu v obchodnom registri mal žalobca konať v súlade s registrovaným spôsobom konania: Za spoločnosť konajú konatelia vždy spoločne a nerozdielne tak, že k napísanému alebo vytlačenému názvu spoločnosti pripoja svoje podpisy, žalovaný konajúc ako konateľ žalobcu pri tvrdenom dojednávaní plnenia žalovaného ako SZČO v prospech žalobcu (pri dojednávaní plnenia, ktoré bolo vyúčtované žalovaným vystavenými faktúrami č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016), takto registrovaný spôsob konania žalobcu nerešpektoval. Žalobca tvrdil, že si žalobca realizáciu plnení fakturovaných žalovaným ako SZČO podľa faktúr č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016 neobjednal. Bolo preto dôkaznou povinnosťou žalovaného v tomto konaní preukázať, že ako konateľ konal s odbornou starostlivosťou pri dojednávaní ústnej zmluvy alebo ústnych zmlúv medzi žalobcom ako odberateľom a žalovaným - SZČO ako dodávateľom, ktoré žalovaný označil za základ fakturácie a následne realizovaných úhrad faktúr č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016. Na tomto mieste odôvodnenia súd zdôrazňuje, že konanie žalovaného pri uzatvorení zmluvy alebo zmlúv so žalobcom, na základe ktorých malo byť žalovaným pre žalobcu realizované plnenie, nie je možné považovať za bežný obchodný styk, ktorý by sa realizoval i mimo dodržania registrovaného spôsobu konania za žalobcu a nie len prostredníctvom štatutárov (prostredníctvom konania napríklad žalobcom poverených osôb a podobne), ale za konanie konateľa ako personálneho substrátu obchodnej spoločnosti - spoločnosti s ručením obmedzeným (konkrétne ide o dojednanie zmluvného alebo zmluvných vzťahov), pri ktorom konaní musí byť dodržaný spôsob konania obchodnej spoločnosti podľa jej zápisu v obchodnom registri, teda v danom prípade konanie registrované od 3.9.2015 nasledovne: Za spoločnosť konajú konatelia vždy spoločne a nerozdielne tak, že k napísanému alebo vytlačenému názvu spoločnosti pripoja svoje podpisy, čo dodržané nebolo. Osobitne vo vzťahu k registrovanému spôsobu konania za žalobcu po 3.9.2015 ako je citovaný vyššie súd uvádza, že tento hodnotí ako dovolený (spôsob konania v mene obchodnej spoločnosti ustanovený v obchodnom registri nemá znaky právneho úkonu, a preto môže byť neplatný - má sa na mysli neplatnosť príslušných častí zakladateľských dokumentov upravujúcich spôsob konania, jedine pre nerešpektovanie zákonom požadovaných náležitostí - rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.1.2008 sp. zn. 5 Cdo 42/2007) a ťažiskovo napĺňajúci účel sledovaný takto registrovaným spôsobom konania, spočívajúci vo všeobecnej rovine v ochrane dobrej viery tretích osôb a v pomeroch konkrétnej obchodnej spoločnosti v zabezpečení toho, aby sa na konaní za spoločnosť podieľali obaja konatelia rovnocenne a spoločne, čo naplnené nebolo, nakoľko druhý konateľ P. D.. K. A. (konateľ od 28.8.2015) za žalobcu pri dojednávaní ústnej zmluvy, resp. ústnych zmlúv medzi žalovaným ako SZČO a žalobcom za žalobcu nekonal, nebol o týchto zmluvách alebo o tejto zmluve informovaný a rovnaký stav sa týka i samotných úhrad predmetných faktúr z prostriedkov žalobcu žalovanému už ako plnenia z predmetnej zmluvy respektíve zmlúv medzi žalobcom a žalovaným. To zakladá záver súdu o absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu, resp. týchto právnych úkonov podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to konkrétne s úpravou podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého: Štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak, nakoľko vôľa subjektu žalobcu nebola navonok prejavovaná určeným spôsobom konania. Súd v tejto časti odkazuje na XIV. bod 3 Spoločenskej zmluvy žalobcu, ktorá bola k

momentu meritórneho rozhodnutia v písomnom vyhotovení súčasťou pripojeného spisového materiálu sp. zn. 19 Cb 257/2016. V nadväznosti na to, ak boli na základe takto uzatvorenej zmluvy alebo uzatvorených zmlúv realizované platby z prostriedkov žalobcu v prospech žalovaného, čo bolo v konaní nesporné, boli tieto platby uskutočnené na základe neplatného alebo neplatných právnych úkonov, čím realizáciou týchto platieb vzniklo na strane žalovaného na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý vznik bezdôvodného obohatenia na seba viaže právny dôsledok vyplývajúci z hmotno-právnej úpravy podľa § 456, § 457 Občianskeho zákonníka, ktorá upravuje vysporiadanie vzniknutého bezdôvodného obohatenia. Predmetom tohto sporu však na základe žalobcom vymedzených skutkových tvrdení nebolo jeho právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale na náhradu škody, čo je odlišný hmotno-právny inštitút viazaný na preukázanie úplne iných hmotno-právnych podmienok. Pri závere vyplývajúcom z vykonaného dokazovania, podľa ktorého žalovaný pri realizácii jeho konania za žalobcu ako konateľa pri dojednávaní plnenia žalovaného v prospech žalobcu a pri úhradách predmetných faktúr č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016 (ďalej aj len predmetné úhrady) porušil svoju zákonnú povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, sa súd zaoberal hodnotením otázky, či žalobca, ktorého v tomto konaní ťažilo dôkazné bremeno, preukázal ďalšie podmienky vzniku jeho práva na náhradu škody, a to samotný vznik škody v uplatnenom rozsahu a tiež príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a porušením povinnosti žalovaného ako konateľa konať s odbornou starostlivosťou. Odborná starostlivosť, ktorá je ako požiadavka kladená podľa úpravy § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka na konanie konateľa obchodnej spoločnosti, je spojená s potrebnou zaobstaraním a zohľadnením všetkých objektívne možných a dostupných informácií týkajúcich sa predmetu rozhodnutia alebo samotného konania konateľa, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie alebo konanie vedúce k rozhodnutiu. Vzťah medzi konateľom a spoločnosťou je tzv. absolútnym obchodom, ktorý predpokladá správanie sa konateľa na určitej úrovni profesionality a obozretnosti danej obchodno-právnu, resp. podnikateľskou povahou prostredia, v ktorom sa toto konanie uskutočňuje. V pomeroch prejednávanej veci konštatuje súd absenciu dostatočnej odbornej starostlivosti v konaní žalovaného ako konateľa žalobcu pri dojednávaní zmlúv alebo zmluvy medzi žalobcom, za ktorého žalovaný konal ako konateľ na jednej strane a žalovaným ako SZČO, resp. fyzickou osobou na druhej strane a pri predmetných úhradách, predstavovanú konkrétne nerešpektovaním spôsobu konania žalobcu navonok v súlade s jeho registrovanou podobou, tak ako vyplýva zo zápisu žalobcu v obchodnom registri: Za spoločnosť konajú konatelia vždy spoločne a nerozdielne tak, že k napísanému alebo vytlačenému názvu spoločnosti pripoja svoje podpisy, teda bez súčinnosti druhého konateľa P. D.. K. A., čo pri zachovaní dostatočnej odbornej starostlivosti prostredníctvom zohľadnenia nesporne existujúcej vedomosti žalovaného o tomto spôsobe konania žalobcu navonok, je nevyhnutné hodnotiť ako konanie s nedostatočnou odbornou starostlivosťou pri uvedenom konaní žalovaného ako konateľa. Pre tento záver súd zdôrazňuje objektívny charakter inštitútu odbornej starostlivosti podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, teda že odborná starostlivosť je nezávislá od individuality konkrétneho konateľa (od jeho intelektu, vzdelania, odhadu alebo schopností a podobne), ale je vymedzená objektívne, ako všeobecne požadovaná odborná starostlivosť vyžadovaná vo vzťahu ku konkrétnemu úkonu alebo ku konkrétnemu konaniu alebo ku konkrétnemu rozhodnutiu. Tu súd zdôrazňuje, že požiadavka zachovania odbornej starostlivosti je s požiadavkou konania v súlade so záujmami spoločnosti usporiadaná kumulatívne, teda pri konštatovaní nedostatku odbornej starostlivosti pri konaní konateľa za obchodnú spoločnosť, resp. pri vyššie skonštatovanom závere súdu o nepreukázaní dostatočnej odbornej starostlivosti žalovaného ako konateľa, je nadbytočné skúmať, či žalovaný konal v záujme spoločnosti, resp. v súlade so záujmami spoločnosti, pričom však výsledky vykonaného dokazovania k momentu meritórneho rozhodnutia súdu v tejto veci umožňujú urobiť záver, že požiadavka na konanie konateľa, aby konal v súlade so záujmami spoločnosti a neuprednostňoval svoje vlastné záujmy, je súdom hodnotená ako naplnená. Osobitne v tejto časti súd opätovne zdôrazňuje, že dojednanie plnenia medzi žalobcom konajúcim prostredníctvom žalovaného na jednej strane a žalovaným na druhej strane, pri nerešpektovaní zapísaného spôsobu konania žalobcu navonok je súdom hodnotené ako konanie za žalobcu, pri ktorom je potrebné dodržať registrovaný spôsob konania a nie len ako bežné podnikateľské konanie alebo bežný obchodný styk, ktorý sa uskutočňuje i prostredníctvom konania za žalobcu mimo konania žalobcu prostredníctvom jeho personálneho substrátu teda štatutárnym orgánom (naviac v tejto časti poukazuje súd na skutočnosť, že v konaní žiadna zo strán netvrdila existenciu osobitného splnomocnenia alebo poverenia žalovaného na vyššie uvedené konanie, a teda mohlo byť toto konanie, tak ako je konštatované vyššie, jedine konaním žalovaného ako konateľa žalobcu). Rovnako nebolo preukázané, že by plnenia, cena ktorých bola vyúčtovaná faktúrami č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016, realizoval žalovaný na základe svojho pracovno-právneho vzťahu u žalobcu na základe pracovnej zmluvy podľa čl. 121, všetko pri zohľadnení dojednaného druhu práce montážneho technika. Napriek vyššie skonštatovanému

zákonnému prezumovaniu porušenia povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou ťažilo dôkazné bremeno tvrdenia o realizovaní plnení, cena ktorých bola vyúčtovaná faktúrami č. 01, 02, 03/2016 na základe pracovnej zmluvy v rámci pracovno-právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v tomto konaní žalobcu, ktorý v tomto smere dôkazné bremeno tohto svojho tvrdenia neunesol. Súd opätovne zdôrazňuje vzťah úpravy podľa § 135a Obchodného zákonníka ako vzťahu osobitnej hmotno-právnej úpravy ku všeobecnej hmotno-právnej úprave podľa § 373 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní neuvádzal samostatné tvrdenia k povahe uplatnenej škody z hľadiska jej vymedzenia v tom smere, či ide o škodu skutočnú alebo o ušlý zisk. Vo všeobecnej rovine skutočnou škodou je zmenšenie majetkových hodnôt poškodeného oproti ich stavu pred škodovou udalosťou. Ušlým ziskom je vo všeobecnej rovine škoda predstavovaná ziskom, ktorý by bol poškodený dosiahol ak by nebola nastala škodová udalosť. Vychádzajúc z komplexu tvrdení žalobcu a z vyhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania v tejto veci podľa § 191 ods. 1 CSP súd konštatuje, že žalobca nepreukázal samotný vznik škody uplatnenej v tomto konaní, a to ani v podobe skutočnej škody, ani v podobe ušlého zisku a tiež ani uplatnenú výšku škody. Tento záver zakladá ťažiskovo súd na vyhodnotení vykonaného dokazovania na návrh žalovaného výsluchom svedkov p. X. A.Á., p. F. K., p. J. P. a p. F. B., ako aj na E. J. a p. V. Š. v spojení s listinnými dôkazmi - faktúrami podľa č.l. 89 až 93, 185, 186, 189 až 191 a dokladmi o realizovaných úhradách podľa č.l. 195 až 200, 187 až 188, po vyhodnotení ktorých dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP súd konštatuje, že na strane žalobcu nebol preukázaný samotný vznik škody realizáciou úhrad faktúr vystavených žalovaným pod č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016 vo výške žalovanej sumy z prostriedkov žalobcu, nakoľko žalobca nadobudol výsledky plnenia realizovaného žalovaným ako samostatne zárobkovo činnou osobou prostredníctvom jeho subdodávateľov - svedkov p. P., p. B., p. K. a p. A., a ktoré plnenie následne žalobca odovzdal subjektu MULTIHALY.SK, s.r.o. a svedkovi V. Š. a fakturoval týmto subjektom faktúrami, ako sú v spise na č.l. 185 až 186 a 189 až 191, a ktoré subjekty MULTIHALY.SK, s.r.o. a V. Š. žalobcovi toto plnenie zaplatili, ako vyplýva z dôkazov o úhradách faktúr realizovaných subjektom V.Š. podľa č.l. 187 až 188, z dokladov o úhradách produkovaných žalovaným podľa č.l. 192 až 194 vo vzťahu ku faktúram vystaveným na subjekt MULTIHALY.SK, s.r.o., všetko v spojení s obsahom svedeckých výpovedí svedkov V. Š. a E. J.. Nie je teda v nadväznosti na uvedené možné súdom skonštatovať zníženie majetkových hodnôt žalobcu, teda vznik skutočnej škody a ani ušlý zisk žalobcu ani čo do jeho samotného vzniku a už vôbec nie v žalobcom uplatnenej výške, realizáciou úhrad faktúr č. 01/2016, 02/2016 a 03/2016 z prostriedkov žalobcu v prospech žalovaného. Na základe tohto primárneho skonštatovania rozhodol súd o zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Samotný vznik škody v žalobcom uplatnenom rozsahu (teda ani čo-do základu ani čo-do výšky) nepreukazuje ani žalobcom označený listinný dôkaz Odborné vyjadrenie č. XX/XXXX / č.l. 275/, nakoľko tento listinný dôkaz nebol relevantný vo vzťahu ku skutkovým a časovým súvislostiam prejednáwanej veci (jeho závery sa netýkajú časového obdobia relevantného pre prejenávanú vec a ním vymedzené závery sú zamerané výlučne na posudzovanie z súladnosti účtovných dokladov pohľadu špeciálnej právnej úpravy vyplývajúcej zo Zákona o účtovníctve a z daňových predpisov). Vznik škody nie je preukázaný ani komplexom tvrdení a k nim označovaných dôkazov zo strany žalobcu, týkajúcich sa subjektu MULTIHALY SK, s.r.o., viažucich sa k právnomu úkonu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.9.2016 uzatvorenej medzi žalovaným a subjektom MULTIHALY SK, s.r.o. /č.l. 151/ a žalobcom tvrdeného zápočtu fiktívnych faktúr. Za určujúci považoval v tejto súvislosti súd obsah svedeckej výpovede konateľa MULTIHALY SK, s.r.o. - svedka E. J., ktorý jednoznačne potvrdil úhradu faktúr podľa č.l. 189 až 191 žalobcovi. Nie je možné bez ďalšieho vznik práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého žalovanému na úkor žalobcu úhradou predmetných faktúr 01 až 03/2016 na základe neplatného, resp. neplatných právnych úkonov bez ďalšieho stotožniť s právom žalobcu na náhradu škody podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka, a to ani čo do samotného vzniku a ani čo do výšky, ktorá bola uplatnená. Rovnako z dôvodu nepreukázania samotného vzniku škody nevzhladol súd priestor pre posudzovanie veci pri aplikácii úpravy podľa § 268 Obchodného zákonníka, pričom v tejto časti zároveň konštatuje i absenciu preukázania príčinnej súvislosti vzniku škody s neplatnosťou právneho úkonu resp. právnych úkonov zmlúv medzi žalobcom a žalovaným. Pri uvedenom primárnom konštatovaní, ktorým súd odôvodnil zamietnutie žaloby v tejto veci, ako irelevantné hodnotil vyjadrenie svedkov p. B., p. P., p. K. a p. A., ktorí v rámci svojich svedeckých výpovedí uviedli, že nemali bližšiu vedomosť o vzťahoch medzi žalovaným, pre ktorého plnili na jednej strane a žalobcom na druhej strane. Výpovede týchto svedkov však súd hodnotí ako výpovede, ktoré jednoznačne preukazujú realizáciu plnenia týchto subjektov pre žalovaného ako fyzickú osobu. Táto skutočnosť v spojení s listinnými dôkazmi - faktúrami týchto svedkov vystavenými na žalovaného ako SZČO a ich výpoveďami v spojení s obsahom svedeckých výpovedí svedka p. V. Š. a p. E. J., ktorí už boli v právnom vzťahu priamo len so žalobcom, vedie súd k záveru o nepreukázaní samotného

vzniku a uplatnenej výšky škody. Ako irelevantnú potom hodnotí súd i skutočnosť absencie oprávnenia žalovaného na výkon činnosti samostatne zárobkovo činnnej osoby, ako táto skutočnosť vyplýva zo žalobcom predloženého výpisu zo živnostenského registra, podľa ktorého tento v čase od 14.1.2015 do 14.12.2015 mal pozastavenú podnikateľskú činnosť. V tejto časti poukazuje súd na úpravu podľa § 3 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ktorá úprava podľa § 3 ods. 2 Obchodného zákonníka rovnako predpokladá pre záver o zodpovednosti za škodu preukázanie samotného vzniku škody v dôsledku neoprávneného podnikania. Svedecké výpovede svedkov F. K., J. P., F. B., X. A., E. J.Á. a V. Š. hodnotí súd ako hodnoverné ťažiskovo vzhľadom na týmto svedkom dané zákonné poučenie a pri absencii preukázania akejkoľvek konkrétnej skutočnosti, ktorá by relevantne znižovala hodnovernosť svedeckých výpovedí týchto svedkov. Ku argumentácii o neplatnosti žalovaným tvrdených zmlúv alebo tvrdenej zmluvy na realizáciu plnenia žalovaného pre žalobcu s poukazom na § 132 ods. 2 Obchodného zákonníka súd konštatuje jej nedôvodnosť vzhľadom na skutočnosť, že v čase dojednávania plnenia žalovaného pre žalobcu, ktoré spadá do časového intervalu po 3.9.2015, ako je konštatované vyššie, už toto ustanovenie na prejednávanú vec nie je možné aplikovať, pretože v relevantnom čase už žalovaný nebol jediným spoločníkom žalobcu (od 3.9.2015 sa druhým spoločníkom žalobcu stal F. D. K. A.). Uvedené súd dodáva pri zdôraznení vyššie skonštatovaného primárneho argumentu vedúceho k zamietnutiu žaloby. K poukazu žalobcu na úpravu § 136 ods. 1, písm. a Obchodného zákonníka súd uvádza, že porušenie zákazu konkurencie podľa tohto hmotno-právneho ustanovenia je spojené s dôsledkami podľa § 136 ods. 2, § 65 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka a pokiaľ je týmto dôsledkom normované i právo na náhradu škody, i v tomto prípade je potrebné pre vznik tohto práva preukázať (a dôkazné bremeno v tomto smere ťaží žalobcu) vznik škody, čo naplnené nebolo. Osobitne k dojednaniu podľa Článku XV. Spoločenskej zmluvy žalobcu súd konštatuje v prejudiciálnej rovine jeho absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentným ustanovením podľa § 136 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré umožňuje v spoločenskej zmluve výlučne len sprísniť a rozšíriť konanie, ktoré podlieha zákazu konkurencie, nie však vylúčiť zákaz konkurencie ako to je v označenom článku Spoločenskej zmluvy žalobcu, všetko vo vzťahu k subjektu konateľa.

23. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, v nadväznosti na čo súd konštatuje, že v konaní v celom rozsahu bol úspešný žalovaný, ktorému súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie na súde končí podľa § 262 ods. 1, 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).